Sbírka soudních rozhodnutí

ROZSUDEK TRIBUNÁLU (sedmého senátu)

16. července 2025 *

„Ochranná známka Evropské unie – Řízení o prohlášení neplatnosti – Obrazová ochranná známka Evropské unie Iceland – Absolutní důvod neplatnosti – Popisný charakter – Článek 7 odst. 1 písm. c) nařízení (ES) č. 207/2009 [nyní čl. 7 odst. 1 písm. c) nařízení (EU) 2017/1001]“

Ve věci T-106/23,

Iceland Foods Ltd, se sídlem v Deeside (Spojené království), zástupci: G. Vos, advokát,

žalobkyně,

podporovaná:

International Trademark Association (INTA), se sídlem v New Yorku (Spojené státy), zástupci: N. Parrotta, M. Perraki a A. Lubberger, advokáti,

vedlejší účastnicí řízení,

proti

Úřadu Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO), zástupci: V. Ruzek, jako zmocněnec,

žalovanému,

přičemž další účastnicí řízení před odvolacím senátem EUIPO, vystupující jako vedlejší účastnice v řízení před Tribunálem, je

Icelandic Trademark Holding ehf, se sídlem v Reykjavíku (Island), zástupci: A. von Mühlendahl a H. Hartwig, advokáti,

TRIBUNÁL (sedmý senát),

ve složení: K. Kowalik-Bańczyk, předsedkyně, E. Buttigieg a I. Dimitrakopoulos (zpravodaj), soudci,

za soudní kancelář: G. Mitrev, rada,

s přihlédnutím k písemné části řízení,

* Jednací jazyk: angličtina.

po jednání konaném dne 16. října 2024,

vydává tento

Rozsudek

1 Žalobou podanou na základě článku 263 SFEU se žalobkyně, společnost Iceland Foods Ltd, domáhá zrušení rozhodnutí velkého odvolacího senátu Úřadu Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO) ze dne 15. prosince 2022 (věc R 1613/2019-G) (dále jen „napadené rozhodnutí“).

Skutečnosti předcházející sporu

2 Dne 23. ledna 2018 společnost Icelandic Trademark Holding ehf podala u EUIPO návrh na prohlášení neplatnosti ochranné známky Evropské unie, která byla zapsána v návaznosti na přihlášku podanou žalobkyní dne 12. února 2013 pro níže ztvárněné obrazové označení:

3 Výrobky a služby, na něž se vztahuje sporná ochranná známka a pro které byl podán návrh na prohlášení neplatnosti, náležejí do tříd 29, 30 a 35 ve smyslu Niceské dohody o mezinárodním třídění výrobků a služeb pro účely zápisu ochranných známek ze dne 15. června 1957 ve znění změn a doplňků a pro každou z těchto tříd odpovídají následujícímu popisu:

– třída 29: „Maso, drůbež a zvěřina; masové, ovocné nebo zeleninové výtažky; konzervované, sušené a vařené ovoce a zelenina; výtažky z ovoce anebo ze zeleniny; výrobky z masa; klobásy, salámy, párky; želé, džemy, kompoty, ovocné zavařeniny, zeleninové zavařeniny; dezerty zařazené do třídy 29; vejce, mléko; mléčné výrobky; jogurt; jedlé oleje a tuky; ořechy a ořechové máslo; nakládaná zelenina, tofu; pomazánky; polévky; ořechové pasty; zmrazené potraviny zařazené do třídy 29; bramborové lupínky a bramborové výrobky (ke konzumaci); hotové pokrmy a jejich složky; snacky; žádný z výše uvedených výrobků se zcela ani částečně neskládá z ryb“;

– třída 30: „Káva, čaj, kakao, cukr, rýže, tapioka, ságo, kuskus, kávové náhražky, kávové esence, kávový extrakt, směsi z kávy a cikorky; čokoláda; čokoládové výrobky; mouka a přípravky z obilovin a/nebo z rýže a/nebo z mouky; chléb, sušenky, koláčky, zákusky, koláče, sladké pečivo a cukroví, zmrzlina; med, melasa; melasa, sirupy; droždí, prášek do pečiva; sůl, hořčice; ocet, pepř, omáčky, kečup, zálivky na saláty; koření; ovocné čatní; zmrzlina; smetanová zmrzlina, vodová zmrzlina, mražené cukrovinky; přípravky k zhotovování smetanové zmrzliny a/nebo vodové zmrzliny a/nebo mražených cukrovinek; obilniny ke snídani; pizzy, těstoviny a výrobky z těstovin; krémový/pudinkový prášek; pěny; pudinky; masové pirožky; majonéza; přípravky na zvláčnění masa pro domácí použití; mateří kašička pro lidskou spotřebu (ne pro léčebné účely); přírodní sladidla; hotové pokrmy a jejich složky, snacky, všechno zařazené do třídy 30; zmrazené potraviny zařazené do třídy 30; byliny“;

– třída 35: „Maloobchodní služby, maloobchodní služby v prodejnách, maloobchodní zásilkové služby, elektronické nebo on-line maloobchodní služby, služby supermarketů i hypermarketů spojené s prodejem masa, drůbeže, zvěřiny, výtažků ze zeleniny a ovoce, konzervovaného, sušeného a vařeného ovoce a zeleniny, výtažků z ovoce a/nebo zeleniny, masných výrobků, párků a salámů, želé, džemů, konzervovaného ovoce, konzervované zeleniny, kompotů, dezertů, vajec, mléka, mléčných výrobků, jogurtů, jedlých proteinů získaných ze sójových bobů, jedlých olejů a tuků, ořechů a ořechového másla, nakládané zeleniny, bylinek, tofu, pomazánek, polévek, ořechové pasty, mražených potravin, bramborových lupínků a výrobků z brambor (ke konzumaci), hotových pokrmů a jejich složek, snacků, kávy, čaje, kakaa, cukru, rýže, tapioky, sága, kuskusu, kávových náhražek, kávových esencí, kávových extraktů, směsí kávy a cikorky, čokolády, čokoládových výrobků, mouky a přípravků z obilovin a/nebo z rýže a/nebo z mouky, chleba, sušenek, keksů, koláčů, pečiva, cukrovinek, zmrzliny, medu, melasy, sirupu, droždí, prášku do pečiva, soli, hořčice, octa, pepře, omáček, kečupu, zálivek na saláty, koření, čatní, ledu pro osvěžení, smetanové zmrzliny, vodové zmrzliny, mražených cukrovinek, přípravků k zhotovování smetanové zmrzliny a/nebo vodové zmrzliny a/nebo mražených cukrovinek, obilnin ke snídani, pizzy, těstovin a výrobků z těstovin, krémového/pudinkového prášku, pěny, pudinku, masové paštiky, majonézy, přípravků na zvláčnění masa pro domácí použití, mateří kašičky pro lidskou spotřebu (s výjimkou pro léčebné účely), přírodních sladidel; reklamní služby; marketing a podpora prodeje; organizování, provozování a kontrola zákaznických věrnostních programů a prodejních a propagačních pobídkových programů; informační, poradenské a konzultační služby vztahující se ke všem výše uvedeným oblastem“.

4 Důvody neplatnosti uplatněné na podporu návrhu na prohlášení neplatnosti byly v podstatě důvody uvedené v čl. 52 odst. 1 písm. a) nařízení Rady (ES) č. 207/2009 ze dne 26. února 2009 o ochranné známce Evropské unie (Úř. věst. 2009, L 78, s. 1) ve znění pozdějších předpisů, vykládaném ve spojení s čl. 7 odst. 1 písm. b), c) a g) uvedeného nařízení [nyní čl. 59 odst. 1 písm. a) a čl. 7 odst. 1 písm. b), c) a g) nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/1001 ze dne 14. června 2017 o ochranné známce Evropské unie (Úř. věst. 2017, L 154, s. 1)].

5 Dne 27. května 2019 zrušovací oddělení vyhovělo návrhu na prohlášení neplatnosti pro všechny výrobky a služby uvedené v bodě 3 výše.

6 Dne 24. července 2019 podala žalobkyně proti rozhodnutí zrušovacího oddělení odvolání k EUIPO.

7 V řízení před velkým odvolacím senátem společnost Icelandic Trademark Holding vznesla vedle důvodů předložených před zrušovacím oddělením další důvod neplatnosti, který je založen v podstatě na použití ustanovení čl. 52 odst. 1 písm. a) ve spojení s čl. 7 odst. 1 písm. f) nařízení č. 207/2009 [nyní čl. 7 odst. 1 písm. f) nařízení 2017/1001].

8 Velký odvolací senát napadeným rozhodnutím odvolání zamítl. Zaprvé měl tento odvolací senát v podstatě za to, že návrh na prohlášení neplatnosti sporné ochranné známky založený na čl. 7 odst. 1 písm. f) nařízení č. 207/2009 je nepřípustný, neboť byl podán opožděně ve stadiu odvolání.

9 Zadruhé měl velký odvolací senát za to, že sporná ochranná známka je relevantní veřejností, konkrétně širokou anglicky hovořící veřejností Evropské unie, vnímána jako označení, že výrobky a služby, na které se tato ochranná známka vztahuje, pocházejí z Islandu. Dodal, že obrazové prvky sporné ochranné známky toto vnímání nemění z důvodu jejich dekorativní povahy. Měl tedy za to, že uvedená ochranná známka byla zapsána v rozporu s čl. 7 odst. 1 písm. c) nařízení č. 207/2009.

10 Mimoto velký odvolací senát v podstatě připomněl, že k tomu, aby dotčené označení nemohlo být zapsáno jako ochranná známka Evropské unie, stačí, aby se uplatnil jeden z absolutních důvodů pro zamítnutí zápisu. V každém případě, pokud by uvedená ochranná známka měla být zkoumána ve světle ustanovení čl. 7 odst. 1 písm. b) nařízení č. 207/2009, musela by být považována za ochrannou známku postrádající rozlišovací způsobilost.

Návrhová žádání účastníků řízení

11 Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

– zrušil napadené rozhodnutí;

– vrátil věc zrušovacímu oddělení k dalšímu jednání;

– uložil EUIPO náhradu nákladů tohoto řízení a společnosti Icelandic Trademark Holding náhradu nákladů řízení před zrušovacím oddělením a velkým odvolacím senátem.

12 EUIPO navrhuje, aby Tribunál:

– zamítl žalobu;

– uložil žalobkyni náhradu nákladů řízení v případě předvolání k jednání.

13 Společnost Icelandic Trademark Holding navrhuje, aby Tribunál:

– zamítl žalobu;

– uložil žalobkyni náhradu nákladů řízení.

14 International Trademark Association (INTA) navrhuje, aby Tribunál:

– zrušil napadené rozhodnutí;

– rozhodl, že ponese vlastní náklady řízení.

Právní otázky

15 Žalobkyně v podstatě uplatňuje dva žalobní důvody vycházející jednak z porušení čl. 7 odst. 1 písm. c) nařízení č. 207/2009 a jednak z porušení čl. 7 odst. 1 písm. b) uvedeného nařízení.

K prvnímu žalobnímu důvodu vycházejícímu z porušení čl. 7 odst. 1 písm. c) nařízení č. 207/2009

16 Velký odvolací senát měl v podstatě za to, že sporná ochranná známka pro relevantní veřejnost popisuje zeměpisný původ výrobků a služeb, na které se vztahuje, nebo jejich vlastnosti, zejména s ohledem na široké povědomí o zeměpisném názvu „Island“ a vlastnosti této země, které se pojí s přírodou, ekologií, obnovitelnými zdroji energie, hospodářskou prosperitou, kvalifikovanou pracovní silou, jakož i s průmyslem a skutečným vývozem. Tyto skutečnosti umožňují dospět

k závěru, že pro relevantní veřejnost je Island zemí schopnou vyrábět mnoho různých druhů výrobků a poskytovat širokou škálu služeb. Podle velkého odvolacího senátu si relevantní veřejnost vytváří spojitost mezi dotčenými výrobky a službami a spornou ochrannou známkou, která označuje jejich zeměpisný původ nebo některé jejich vlastnosti spojené právě s tímto zeměpisným původem.

17 Žalobkyně a INTA tvrdí, že velký odvolací senát porušil čl. 7 odst. 1 písm. c) nařízení č. 207/2009. Zpochybňují posouzení velkého odvolacího senátu, a tedy i závěr o popisném charakteru sporné ochranné známky pro všechny dotčené výrobky a služby.

18 Konkrétně má žalobkyně za to, že ačkoliv na unijní úrovni neexistují právní předpisy, které by zakazovaly zapsat názvy zemí jako ochranné známky, velký odvolací senát přesto tento zákaz *de facto* uložil v napadeném rozhodnutí. Tento odvolací senát v tomto ohledu vycházel podle žalobkyně z nevýznamných kritérií, jako je povědomí relevantní veřejnosti o zeměpisném názvu „Iceland“, nebo z nepřesných a nepodložených vlastností tohoto místa, které nemohou být nikterak relevantní. Navíc nezohlednil některé průzkumy, které žalobkyně předložila. Konečně žalobkyně velkému odvolacímu senátu vytýká, že měl nesprávně za to, že obrazové prvky sporné ochranné známky slouží pouze ke zdůraznění slovního prvku. I kdyby slovní ochranná známka Iceland měla být považována za popisnou ve smyslu čl. 7 odst. 1 písm. c) nařízení č. 207/2009, což žalobkyně zpochybňuje, obrazové prvky rozlišovací typografie ve spojení s červeným a žlutým pozadím sporné ochranné známky naproti tomu vylučují, aby byla tato ochranná známka považována za popisnou.

19 EUIPO a společnost Icelandic Trademark Holding zpochybňují argumenty žalobkyně a INTA.

20 Z judikatury v tomto ohledu vyplývá, že na základě čl. 52 odst. 1 písm. a) nařízení č. 207/2009 se ochranná známka Evropské unie prohlásí za neplatnou na základě návrhu podaného u EUIPO nebo na základě protinávrhu v řízení o porušení, pokud byla ochranná známka Evropské unie zapsána v rozporu s článkem 7 tohoto nařízení.

21 Podle čl. 7 odst. 1 písm. c) nařízení č. 207/2009 se do rejstříku nezapíšou ochranné známky, které jsou tvořeny výlučně označeními nebo údaji, které mohou sloužit v oblasti obchodu k označení druhu, jakosti, množství, účelu, hodnoty, zeměpisného původu nebo doby výroby výrobků nebo poskytnutí služby nebo jiných jejich vlastností. Na základě čl. 7 odst. 2 nařízení č. 207/2009 (nyní čl. 7 odst. 2 nařízení 2017/1001) se čl. 7 odst. 1 nařízení č. 207/2009 použije, i když důvody k zamítnutí existují jen v části Unie.

22 Má se za to, že tato označení nebo údaje nemohou plnit základní funkci ochranné známky, tedy identifikovat obchodní původ výrobku nebo služby [rozsudky ze dne 23. října 2003, OHIM v. Wrigley, C-191/01 P, EU:C:2003:579, bod 30, a ze dne 27. února 2002, Eurocool Logistik v. OHIM (EUROCOOL), T-34/00, EU:T:2002:41, bod 37].

23 Označení spadá pod zákaz upravený v čl. 7 odst. 1 písm. c) nařízení č. 207/2009, pokud má dostatečně přímou a konkrétní spojitost s dotčenými výrobky nebo službami, která relevantní veřejnosti umožní vnímat bezprostředně a bez dalšího přemýšlení popis dotčených výrobků nebo služeb nebo některou z jejich vlastností [viz rozsudky ze dne 12. ledna 2005, Deutsche Post EURO EXPRESS v. OHIM (EUROPREMIUM), T-334/03, EU:T:2005:4, bod 25 a citovaná judikatura, a ze dne 22. června 2005, Metso Paper Automation v. OHIM (PAPERLAB), T-19/04, EU:T:2005:247, bod 25 a citovaná judikatura].

24 Navíc, i když je bezvýznamné, zda je taková vlastnost z obchodního hlediska podstatná či podružná, musí být vlastnost ve smyslu čl. 7 odst. 1 písm. c) nařízení č. 207/2009 objektivním znakem, který by byl povaze tohoto výrobku nebo služby vlastní, jakož i inherentní a trvalá pro tento výrobek nebo tuto službu [viz rozsudek ze dne 7. května 2019, Fissler v. EUIPO (vita), T-423/18, EU:T:2019:291, bod 44 a citovaná judikatura].

25 Pokud jde konkrétně o označení nebo údaje, které mohou sloužit k určení zeměpisného původu nebo místa určení kategorií výrobků nebo místa poskytování kategorií služeb, pro které je zápis ochranné známky Evropské unie požadován, zejména zeměpisné názvy, existuje obecný zájem na zachování jejich dostupnosti zejména z důvodu jejich schopnosti nejen případně vypovídat o jakosti a dalších vlastnostech dotyčných kategorií výrobků nebo služeb, ale rovněž různě ovlivnit preference spotřebitelů například tím, že spojí výrobky nebo služby s místem, které může vyvolat pozitivní pocity (rozsudek ze dne 6. září 2018, Bundesverband Souvenir – Geschenke – Ehrenpreise v. EUIPO, C-488/16 P, EU:C:2018:673, bod 37; obdobně viz rovněž rozsudek ze dne 4. května 1999, Windsurfing Chiemsee, C-108/97 a C-109/97, EU:C:1999:230, bod 26).

26 V tomto ohledu je třeba připomenout, že je jednak vyloučen zápis zeměpisných názvů jako ochranných známek, pokud tyto názvy označují určitá zeměpisná místa, která jsou již proslulá nebo známá v souvislosti s kategorií dotyčných výrobků nebo služeb, a tedy vykazují spojitost s touto kategorií pro zúčastněné kruhy, a jednak je vyloučen zápis zeměpisných názvů, které mohou být užívány podniky a rovněž musí zůstat dostupné pro tyto podniky jako označení zeměpisného původu kategorie dotyčných výrobků nebo služeb (obdobně viz rozsudek ze dne 4. května 1999, Windsurfing Chiemsee, C-108/97 a C-109/97, EU:C:1999:230, body 29, 30 a 37).

27 Zápis označení na základě čl. 7 odst. 1 písm. c) nařízení č. 207/2009 lze tedy odmítnout pouze v případě, že zeměpisný název, jež má být zapsán jako ochranná známka, označuje místo, které v době podání přihlášky vykazuje u zúčastněných kruhů spojitost s dotyčnou kategorií výrobků nebo služeb, nebo pokud se do budoucna jeví jako důvodné, že by taková spojitost mohla vzniknout (rozsudek ze dne 6. září 2018, Bundesverband Souvenir – Geschenke – Ehrenpreise v. EUIPO, C-488/16 P, EU:C:2018:673, bod 38; obdobně viz rovněž rozsudek ze dne 4. května 1999, Windsurfing Chiemsee, C-108/97 a C-109/97, EU:C:1999:230, bod 31).

28 I kdyby relevantní veřejnost znala zeměpisné místo, nevyplývá z toho však automaticky, že označení může sloužit v oblasti obchodu k označení zeměpisného původu. Za účelem přezkumu toho, zda jsou podmínky použití absolutního důvodu pro zamítnutí dotčeného zápisu splněny, je třeba přihlédnout ke všem relevantním okolnostem, jako je povaha označených výrobků nebo služeb, významné či méně významné dobré jméno dotčeného zeměpisného místa, zejména v dotčené hospodářské oblasti, a větší či menší povědomí dotyčné veřejnosti o tomto místu, zvyklosti v oblasti dotyčné činnosti a otázka, do jaké míry může být zeměpisný původ dotčených výrobků nebo služeb relevantní pro zúčastněné kruhy, za účelem posouzení jakosti a jiných vlastností dotyčných výrobků nebo služeb [v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 25. října 2005, Peek & Cloppenburg v. OHIM (Cloppenburg), T-379/03, EU:T:2005:373, bod 49].

29 Jelikož se mimo jiné v rámci řízení o prohlášení neplatnosti založeného na absolutním důvodu pro zamítnutí zápisu má za to, že zapsaná ochranná známka Evropské unie je platná, přísluší osobě, která podala návrh na prohlášení neplatnosti, aby u EUIPO uplatnila konkrétní skutečnosti, které by její platnost zpochybnily [rozsudek ze dne 13. září 2013, Fürstlich Castell'sches Domänenamt v. OHIM – Castel Frères (CASTEL), T-320/10, EU:T:2013:424, bod 28].

30 V projednávané věci je třeba v první řadě uvést, že žalobkyně nezpochybňuje definici relevantní veřejnosti přijatou velkým odvolacím senátem v bodech 89 až 93 napadeného rozhodnutí, podle kterého ji ke dni podání přihlášky sporné ochranné známky dne 12. února 2013 tvořila široká anglicky hovořící veřejnost Unie nacházející se na území Kypru, Finska, Irska, Malty, Nizozemska, skandinávských zemí včetně Dánska a Spojeného království.

31 Ve druhé řadě měl velký odvolací senát v napadeném rozhodnutí v podstatě za to, že podstatná část relevantní veřejnosti slovo „Iceland“ zná jakožto název země, která je mimo jiné součástí Evropského hospodářského prostoru (EHP).

32 V tomto ohledu je třeba uvést, že sporná ochranná známka ze zeměpisného hlediska označuje název země, která se nachází v Evropě, je tvořena poměrně řídce osídleným územím a má větší rozlohu než některé členské státy Unie a EHP.

33 Je třeba nicméně konstatovat, že na rozdíl od toho, co tvrdí žalobkyně, velký odvolací senát nepoužil povědomí o Islandu jako určující kritérium pro posouzení popisného charakteru dotčené ochranné známky. Tento odvolací senát totiž v bodě 121 napadeného rozhodnutí jasně uvedl, že posouzení popisného charakteru téže ochranné známky vyžaduje, aby bylo přihlédnuto i k jiným relevantním faktorům, jako je povědomí o vlastnostech místa označeného tímto zeměpisným názvem a spojitost mezi kategoriemi výrobků a služeb a spornou ochrannou známkou.

34 Ve třetí řadě velký odvolací senát v napadeném rozhodnutí poukázal na různé vlastnosti Islandu, které podle jeho názoru umožňují dospět k závěru, že Island je zemí schopnou vyrábět mnoho různých druhů výrobků a poskytovat širokou škálu služeb.

35 V tomto ohledu je třeba připomenout, že žalobkyně zpochybňuje obecně známou skutečnost, že Island je jednou ze zemí nejšetrnějších k životnímu prostředí na světě, posouzení velkého odvolacího senátu týkající se významných obchodních vztahů, které Island udržuje s členskými státy Unie, a kvalifikaci islandského turismu jako rychle „se rozvíjejícího“ odvětví. Velký odvolací senát měl údajně nesprávně za to, že nejčastější vývozní destinací pro výrobky z Islandu je Dánsko, a nikoli Nizozemsko, a dopustil se nesprávného skutkového zjištění, když se domníval, že Island dodává přiměřeně širokou škálu výrobků a služeb.

36 Je však nutno konstatovat, že žalobkyně nepředkládá žádný argument ani konkrétní důkaz, které by zpochybnily věcnou správnost posouzení velkého odvolacího senátu. Je tedy třeba mít za to, že posouzení těchto vlastností týkajících se Islandu nemůže být zpochybněno obecnou a blíže neupřesněnou argumentací žalobkyně. Zaprvé analýza důkazů, ze kterých vycházel velký odvolací senát v napadeném rozhodnutí, mimoto umožňuje potvrdit, že tyto důkazy právně dostačujícím způsobem prokazují, že Island je zemí šetrnou k životnímu prostředí, což přispívá kromě toho k tomu, že je oblíbenou turistickou destinací [viz body 108, 109, 125, 126 a 146 napadeného rozhodnutí, které se týkají informací shodně uvedených v *Collins Dictionary* a *Encyclopedia Britannica*, jakož i zejména průzkumu společnosti Íslandsstofa (Promote Iceland) provedeného v roce 2015 v Dánsku, Francii, Německu a Spojeném království, pokud jde o vnímání Islandu turisty, nebo také údaje vyplývající z dokumentu *Tourism in Iceland in Figures, May 2016* (Turismus na Islandu v číslech, květen 2016)]. Zadruhé z uvedených důkazů vyplývá, že Island nabízí širokou škálu výrobků a služeb, přičemž ve vztahu k nim udržuje významné obchodní vztahy se zeměmi EHP (viz zejména bod 127 napadeného rozhodnutí, který odkazuje na Statistickou ročenku Islandu z roku 2015, jakož i na prohlášení předsedkyně oddělení zahraničního obchodu Statistického úřadu Islandu ze dne 27. ledna 2016 týkající se vývozu

z Islandu do Unie v období let 1999 až 2014). Z uvedených důkazů mimoto vyplývá, že tyto obchodní vztahy zůstaly stabilní, dokonce mírně zesílily po datu podání přihlášky sporné ochranné známky dne 12. února 2013.

37 Pokud jde dále o námitky žalobkyně a INTA týkající se relevance vlastností Islandu, které byly v napadeném rozhodnutí zohledněny pro účely posouzení spojitosti mezi touto zemí a výrobky a službami, na které se vztahuje sporná ochranná známka, z judikatury připomenuté v bodech 26 a 27 výše vyplývá, že ochranné známky mají popisný charakter, pokud označují určitá zeměpisná místa, která jsou již proslulá nebo známá v souvislosti s dotyčnou kategorií výrobků a služeb, ale rovněž ta zeměpisná místa, u nichž se do budoucna jeví jako důvodné, že budou podniky užívány jako označení zeměpisného původu kategorie dotyčných výrobků nebo služeb.

38 Z výše uvedeného vyplývá, že žalobkyně nesprávně tvrdí, že v projednávané věci bylo nezbytné posoudit „dobré jméno“, kterému se Island těšil u relevantní veřejnosti nebo kterému se mohl těšit v budoucnu v souvislosti s výrobky a službami, na které se vztahuje sporná ochranná známka. Jak totiž vyplývá z judikatury připomenuté v bodě 28 výše, je třeba přihlédnout ke všem okolnostem, jak existovaly ke dni 12. února 2013, jakož i z hlediska budoucího vývoje, jelikož se netýkají pouze otázky dobrého jména. Různé vlastnosti Islandu, k nimž velký odvolací senát přihlédl, jsou mimo jiné důležité pro určení, do jaké míry může být zeměpisný původ dotčených výrobků nebo služeb relevantní pro zúčastněné kruhy za účelem posouzení jakosti a jiných vlastností dotyčných výrobků nebo služeb.

39 Ze stejných důvodů nemůže žalobkyně velkému odvolacímu senátu důvodně vytýkat, že zohlednil hospodářskou prosperitu, včetně posouzení hrubého domácího produktu (HDP), kvalifikované pracovní síly nebo přítomnosti různých průmyslových odvětví, jelikož na základě těchto kritérií bylo možné určit, zda se Island mohl stát známým nebo proslulým jako místo zeměpisného původu dotčených výrobků a služeb. Z celkového výkladu napadeného rozhodnutí, zejména z jeho bodů 146, 147 a 176, vyplývá, že velký odvolací senát uznal relevantní povahu islandského hospodářství (jak s ohledem na kvantitativní aspekty, jako je HDP, tak s ohledem na kvalitativní aspekty), aby podpořil svůj závěr týkající se kapacity této země vyrábět a dodávat širokou škálu výrobků a služeb a popisného charakteru sporné ochranné známky ve vnímání relevantní veřejnosti. V tomto ohledu je třeba dále uvést, že z judikatury vyplývá, že HDP je relevantní pro určení vlastností zeměpisného místa, na které se vztahuje označení, jehož zápis je požadován, tedy pro posouzení spojitosti, která existuje mezi výrobky a službami, na které se uvedené označení vztahuje, a označeným zeměpisným názvem [v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 23. února 2022, Govern d’Andorra v. EUIPO (Andorra), T-806/19, nezveřejněný, EU:T:2022:87, bod 65]. V projednávané věci z bodů 118, 127 a 144 napadeného rozhodnutí navíc vyplývá, že velký odvolací senát zohlednil hospodářské ukazatele jako celek ve spojení se statistickými údaji o vývozu a dovozu Islandu.

40 S ohledem na výše uvedené je třeba provést konkrétní přezkum týkající se otázky, zda sporná ochranná známka v okamžiku podání přihlášky k zápisu označovala pro zúčastněné kruhy místo, které vykazovalo spojitost s kategoriemi dotyčných výrobků a služeb, nebo zda se do budoucna jevilo jako důvodné, že by taková spojitost mohla vzniknout.

K výrobkům náležejícím do tříd 29 a 30, na které se vztahuje sporná ochranná známka

41 Zaprvé měl velký odvolací senát za to, že označení zeměpisného původu potravin a zemědělských výrobků je v podstatě nejen běžnou obchodní praxi, ale u některých výrobků rovněž povinností, aby byla zajištěna vysoká úroveň ochrany zdraví spotřebitelů a zaručeno jejich právo na

informace. Spotřebitelé, kteří přijdou do kontaktu s názvem země uvedeným na těchto výrobcích, jej proto budou spíše vnímat jako místo původu a v popisném smyslu, a to i když se dotčená země netěší dobrému jménu ani není známá pro konkrétní výrobek.

42 Zadruhé se velký odvolací senát domníval, že ačkoli Island může být spojován především s rybami, mořskými plody, masem a mléčnými výrobky, produkuje i jiné potravinářské výrobky, jako je ovoce, zelenina a bylinky. Kromě toho lze důvodně očekávat, že skleníky vytápěné geotermální energií budou mít dosti různorodou výrobní kapacitu potravin. S ohledem na chov drůbeže a na to, že jsou vejce a obiloviny běžně vyráběny, baleny a uváděny na trh v Evropě, se spotřebitelé mohou domnívat, že tyto výrobky pravděpodobně pocházejí z Islandu. Tak je tomu rovněž v případě jedlých tuků a olejů, zejména řepkového oleje, který lze pěstovat v chladnějších klimatických podmínkách.

43 Zatřetí velký odvolací senát rozhodl, že i když některé výrobky náležející do třídy 30, jako je kakao, káva, čaj, rýže, ságo a tapioka, nejsou vzhledem ke své podstaty na Islandu pěstovány, mohou zde být zpracovávány a přizpůsobeny místním chuťovým preferencím.

44 Žalobkyně v podstatě tvrdí, že se velký odvolací senát při posuzování spojitosti mezi výrobky náležejícími do tříd 29 a 30 a dotčeným zeměpisným názvem nesprávně soustředil na skutečnost, že Island potraviny v určité míře vyrábí, ačkoli tyto potraviny představují pouze minimální podíl výrobků, které tato země vyváží. U některých „exotických“ výrobků jsou navíc posouzení velkého odvolacího senátu čistě teoretická a irelevantní. Žalobkyně mimoto tvrdí, že právní povinnost uvádět na výrobku zemi původu nemá žádný vliv na užívání názvu této země jako ochranné známky.

45 V tomto ohledu je třeba v první řadě uvést, že výrobky náležející do tříd 29 a 30, na které se vztahuje sporná ochranná známka, zahrnují potraviny rostlinného a živočišného původu a tekutiny určené k lidské spotřebě, jež všechny spadají do potravinářského odvětví.

46 Podle judikatury je v souladu s obvyklou praxí, že jsou zemědělsko-potravinářské výrobky označeny zeměpisným výrazem, který označuje nebo může označovat jejich zeměpisný původ [v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 15. října 2003, Nordmilch v. OHIM (OLDENBURGER), T-295/01, EU:T:2003:267, body 42 až 45]. Zeměpisný původ dotčených výrobků může být z pohledu relevantní veřejnosti považován za zvláště relevantní pro posouzení jakosti nebo jiných vlastností dotčených výrobků, a to rovněž s ohledem na obecné úvahy zdravotní, hospodářské, environmentální, sociální nebo etické povahy.

47 Ve druhé řadě je třeba konstatovat, že jak vyplývá ze skutečností obsažených ve spise ve správním řízení před EUIPO, Island vyrábí a vyváží různé druhy zemědělsko-potravinářských výrobků, zejména ryb a výrobků z ryb, různé druhy masa, mléčných výrobků, ovoce a zeleniny. Z uvedených skutečností obsažených ve spise zejména vyplývá, že Island tyto výrobky vyráběl a vyvážel v letech 1999 až 2014, tedy v období před i po datu podání přihlášky sporné ochranné známky (viz zejména bod 127 napadeného rozhodnutí, který odkazuje na Statistickou ročenku Islandu z roku 2015, jakož i na prohlášení předsedkyně oddělení zahraničního obchodu Statistického úřadu Islandu ze dne 27. ledna 2016 týkající se vývozu z Islandu do Unie v období let 1999 až 2014).

48 Velký odvolací senát navíc v bodě 154 napadeného rozhodnutí správně uvedl (viz bod 42 výše), že i některé další dotčené výrobky, jako je drůbež a vejce, mohou být chovány a vyráběny v celé Evropě, a tedy i na Islandu. Stejně tak jedlé tuky a oleje, zejména řepkový olej, lze vyrábět nebo

pěstovat i v chladnějších klimatických podmínkách, jaké panují na Islandu. Celkově tyto výrobky náležející do tříd 29 a 30, na které se vztahuje sporná ochranná známka, mohou být vyráběny, baleny a uváděny na trh na Islandu a vyváženy do zemí EHP.

49 Z toho vyplývá, že Island ke dni podání přihlášky sporné ochranné známky vyráběl širokou škálu výrobků náležejících do tříd 29 a 30, na které se vztahuje sporná ochranná známka, že tyto výrobky rovněž vyvážel a mohl z nich vyrábět další výrobky. S ohledem na skutečnou nebo potenciální kapacitu Islandu vyrábět a vyvážet tyto výrobky je třeba mít za to, že je-li některý z výrobků náležejících do tříd 29 a 30 uváděn na trh pod spornou ochrannou známkou, může být vnímán jako výrobek pocházející z této země. Na rozdíl od toho, co tvrdí žalobkyně, nelze velkému odvolacímu senátu v tomto ohledu vytýkat, že nezohlednil okolnost související s údajným „minimálním“ podílem potravin vyvážených z Islandu. I kdyby současný vývoz potravin z Islandu nepředstavoval relativně významnou část jeho vývozu obecně, takové tvrzení nemůže zpochybnit popisnou spojitost mezi ochrannou známkou a výrobky náležejícími do tříd 29 a 30, jelikož nezohledňuje, že se do budoucna jeví jako důvodné, že by taková spojitost mezi spornou ochrannou známkou a dotčenými výrobky mohla vzniknout.

50 Pokud jde mimoto o argumenty žalobkyně směřující ke zpochybnění existence spojitosti mezi spornou ochrannou známkou a tulením masem, je nutno uvést, že žalobkyně nezpochybňuje skutečnost, že se na Islandu vyrábějí a zároveň podle důkazů předložených v průběhu správního řízení z Islandu vyvážejí i jiné druhy masa, jako je hovězí, skopové a vepřové maso. Argumentace žalobkyně tedy nemůže zpochybnit popisný charakter sporné ochranné známky ve vztahu k širší kategorii „masa“ náležejícího do třídy 29.

51 Pokud jde o kakao, kávu a čaj náležející do třídy 30, je zajisté pravda, jak tvrdí žalobkyně, že tyto výrobky nejsou vzhledem ke své podstaty na Islandu pěstovány a je málo pravděpodobné, že by zde byly pěstovány v budoucnu. Velký odvolací senát však správně uvedl v bodech 152 a 155 napadeného rozhodnutí, že uvedené výrobky zde mohou být zpracovávány a přizpůsobeny místním chuťovým preferencím. Relevantními příklady uvedenými velkým odvolacím senátem jsou rovněž výběrové čaje pocházející z Irska, Anglie nebo Skotska, kde se však tento výrobek nepěstuje, které byly nabízeny k maloobchodnímu prodeji v Unii. Tytéž úvahy jsou použitelné na jiné výrobky dotčených tříd, jako je cukr, čokoláda a čokoládové výrobky nebo různé výrobky z ovoce, jelikož mohou být pěstovány a sušeny, dávány do konzerv nebo jinak zpracovány na Islandu, zejména pokud jde o výrobky z borůvek, divokých ostružin nebo červeného rybízu (viz bod 152 napadeného rozhodnutí).

52 I když je třeba tvrzení žalobkyně chápat tak, že se týkají neexistence důkazů, které by potvrzovaly praxi zpracovávání výrobků, jako je kakao, káva nebo čaj nebo jiných výrobků uvedených v bodě 51 výše na Islandu, nebo jejich přizpůsobení místním preferencím, je nicméně třeba konstatovat, že uvedená možnost byla z pohledu relevantní veřejnosti i nadále opodstatněná. Tento druh výrobků totiž může být součástí zvláštní marketingové strategie, která se zaměřuje na výrobek s chuťovými vlastnostmi přizpůsobenými místním chuťovým preferencím nebo jinými zvláštními vlastnostmi souvisejícími s jeho zeměpisným původem.

53 Je třeba uvést, že tyto výrobky, jakož i některé další výrobky náležející do tříd 29 a 30, jako je koření, omáčky, kečup a celá řada dalších výrobků, mohou v důsledku přizpůsobení získat vlastnosti, které jsou pro Island typické, například s ohledem na způsoby zpracování, díky nimž lépe vyniknou určité chutě, a mohou být takto vnímány relevantní veřejností.

54 S ohledem na vše výše uvedené je třeba dospět k závěru, že velký odvolací senát měl správně za to, že sporná ochranná známka má ve vztahu k výrobkům náležejícím do tříd 29 a 30 popisný charakter.

Ke službám náležejícím do třídy 35, na které se vztahuje sporná ochranná známka

55 Služby náležející do třídy 35, na které se vztahuje sporná ochranná známka, se v podstatě týkají maloobchodního prodeje v prodejnách a on-line. Dále se jedná o reklamní, marketingové a propagační služby, jakož i o služby spočívající v organizování a komerčním provozování podniku.

56 Velký odvolací senát měl v podstatě za to, že sporná ochranná známka může být užívána jako odkaz na místo, odkud jsou služby maloobchodního prodeje náležející do třídy 35 obecně poskytovány. Kromě toho může relevantní veřejnost tuto ochrannou známku vnímat jako odkaz na určitou jakost výrobků uváděných na trh v rámci uvedených služeb.

57 Žalobkyně v podstatě tvrdí, že je málo pravděpodobné, že by služby náležející do třídy 35 pocházely z Islandu vzhledem k řídce osídlenému a z velké části neobyvatelnému území, které neumožňuje udržet síť obchodů s potravinami. Žalobkyně mimoto upozorňuje na skutečnost, že Island „nevyváží“ žádné služby maloobchodního prodeje.

58 Úvodem je třeba poznamenat, i když to účastníci řízení nezpochybňují, že velký odvolací senát v bodě 160 napadeného rozhodnutí připomněl, že dotčené služby jsou „především maloobchodními službami“. V bodě 161 uvedeného rozhodnutí velký odvolací senát analyzoval spojitost mezi těmito službami a dotčeným zeměpisným názvem, přičemž výslovně odkázal na „místa, kde se uskutečňuje maloobchodní prodej“. V bodech 162 až 164 téhož rozhodnutí však velký odvolací senát při analýze uvedené spojitosti opominul výslovně uvedené služby, když odkázal na „kategorie služeb, na které se vztahuje sporná ochranná známka“ (bod 162), „[uvedené] služby“ nebo „tyto služby“ (bod 163), „služby, na které se vztahuje sporná ochranná známka“ a „dotčené služby“ (bod 164), přičemž v těchto bodech napadeného rozhodnutí je takéo citován rozsudek ze dne 20. července 2016, Internet Consulting v. EUIPO – Provincia Autonoma di Bolzano-Alto Adige (SUEDTIROL) (T-11/15, EU:T:2016:422), který se v podstatě týká služeb podnikání a komerční správy.

59 I když velký odvolací senát ve svých úvahách výslovně neodkázal na reklamní, marketingové a propagační služby, ani na služby spočívající v organizování a komerčním provozování podniku, z celkového výkladu důvodů uvedených v bodech 162 až 164 napadeného rozhodnutí vyplývá, že musí být chápány tak, že se týkají všech služeb, na které se vztahuje sporná ochranná známka, a nikoli pouze těch, které se týkají maloobchodního prodeje. Úvahy související se specifickými vlastnostmi služeb, které by mohly být popsány zeměpisným názvem „Island“, jelikož jsou „například přizpůsobeny zvláštním požadavkům podniků působících v tomto regionu, vyznačujícím se zvláštním politickým, administrativním a jazykovým kontextem“, jsou totiž v zásadě použitelné pouze na služby v podstatě reklamní, marketingové a propagační, jakož i na služby spočívající v organizování a komerčním provozování podniku, a to tím spíše, že toto tvrzení odkazuje na profesionální veřejnost, které jsou tyto služby určeny.

60 V každém případě vzhledem k neexistenci argumentů žalobkyně a INTA k posouzení budoucí spojitosti mezi službami uvedenými v bodech 58 a 59 výše a zeměpisným názvem označeným spornou ochrannou známkou se tato analýza Tribunálu zaměří na uvedené posouzení pouze s ohledem na služby, které se v podstatě týkají maloobchodního prodeje, jakož i dotčený zeměpisný název.

61 Je třeba zdůraznit, že služby maloobchodního prodeje, na které se vztahuje sporná ochranná známka, se týkají potravin, nápojů a domácích potřeb, které jsou všechny na Islandu vyráběny. Kromě toho se může jednat o výrobky, jako jsou ryby, mořské plody nebo jiné mořské produkty, u nichž žalobkyně nezpochybňuje, že je Island znám jako země původu.

62 Pokud jde o argumenty žalobkyně týkající se neexistence vývozu služeb, na které se vztahuje sporná ochranná známka, a neexistence dobrého jména Islandu v souvislosti s těmito službami, jakož i argumenty založené na skutečnosti, že počet obyvatel Islandu této zemi brání udržet si síť obchodů s potravinami, tyto argumenty nemohou obstát ze stejných důvodů, jako jsou důvody uvedené v bodech 37 a 38 výše, aniž je ostatně relevantní rozlišování podle demografického významu dotčeného zeměpisného místa. Je totiž důvodné mít za to, že pokud jsou dotčené služby označeny spornou ochrannou známkou, budou vnímány jako služby poskytované v obchodech nacházejících se v této zemi.

63 S ohledem na výše uvedené je třeba uvést, že velký odvolací senát měl správně za to, že sporná ochranná známka má ve vztahu ke službám náležejícím do třídy 35 popisný charakter.

K některým průřezovým tvrzením žalobkyně a INTA

64 Žádný z dalších argumentů žalobkyně a INTA nemůže vyvrátit závěr velkého odvolacího senátu týkající se popisného charakteru sporné ochranné známky pro výrobky a služby, na které se vztahuje.

65 Zaprvé žalobkyně a INTA tvrdí, že se velký odvolací senát dopustil nesprávného právního posouzení, když měl v podstatě za to, že zápisu názvů zemí nutně brání absolutní důvod pro zamítnutí zápisu uvedený v čl. 7 odst. 1 písm. c) a f) nařízení č. 207/2009, a to bez ohledu na dotyčné výrobky nebo služby.

66 Je však nutno konstatovat, že takové tvrzení vyplývá z nesprávného výkladu napadeného rozhodnutí. Jak totiž vyplývá z celkového výkladu téhož rozhodnutí, zejména z bodů 94 až 214, velký odvolací senát provedl podrobnou analýzu popisného charakteru sporné ochranné známky ve vztahu ke všem dotčeným výrobkům a službám.

67 Zadruhé je třeba konstatovat, že na rozdíl od toho, co tvrdí žalobkyně, typografie ani barva sporné ochranné známky jí nepřiznává neobvyklý či nápadný efekt. Slovní prvek uvedené ochranné známky je totiž ztvárněn standardním druhem bílých písmen bez jakékoli typografické zvláštnosti. I když je umístěn na červeném, oranžovém a žlutém obdélníkovém pozadí, jehož žlutý a oranžový efekt vyvolává dojem poněkud vybledlého vzhledu, barevné pozadí, zejména v oranžové a žluté barvě, je v reklamě nebo na obalech v podstatě běžné, takže jej spotřebitel považuje za dekorativní prvek.

68 Za těchto okolností měl velký odvolací senát správně za to, že obrazové prvky sporné ochranné známky slouží pouze ke zdůraznění slovního prvku uvedené ochranné známky a nijak nemění popisný obsah šířený posledně uvedeným prvkem.

69 Pokud jde zatřetí o argument žalobkyně, podle kterého čl. 12 písm. b) nařízení č. 207/2009 [nyní čl. 14 písm. b) nařízení 2017/1001] zajišťuje, aby islandské subjekty mohly užívat název „Iceland“, je třeba konstatovat, že toto ustanovení, nadepsané „Omezení účinků ochranné známky [Evropské unie]“, zní:

„Ochranná známka [Evropské unie] neopravňuje majitele, aby zakázal třetí straně používat v obchodním styku:

[...]

b) údaje týkající se druhu, jakosti, množství, účelu, hodnoty, zeměpisného původu, doby výroby výrobku nebo poskytnutí služby nebo jiných jejich vlastností;

[...]

pokud je toto užívání v souladu s poctivými zvyky v průmyslu a obchodě.“

70 Cílem ustanovení připomenutého v bodě 69 výše je zejména vyřešit problémy, které vznikají v případě, že byla zapsána ochranná známka tvořená jako celek nebo zčásti zeměpisným označením a nepřiznává třetím stranám užívání takového názvu jako ochranné známky, ale omezuje se na zajištění, že jej mohou používat popisným způsobem, a sice jako údaj týkající se zeměpisného původu za podmínky, že je toto užívání v souladu s poctivými zvyky v průmyslu a obchodě (v tomto smyslu a obdobně viz rozsudek ze dne 4. května 1999, Windsurfing Chiemsee, C-108/97 a C-109/97, EU:C:1999:230, body 26 až 28).

71 Na rozdíl od toho, co patrně navrhuje žalobkyně, okolnost, podle které čl. 12 písm. b) nařízení č. 207/2009 zajišťuje, žey každý hospodářský subjekt může volně používat údaje týkající se vlastností výrobků a služeb, neumožňuje zajistit ochranu obecného zájmu, na němž stojí čl. 7 odst. 1 písm. c) uvedeného nařízení. Právě naopak, uvedená okolnost zdůrazňuje zájem na tom, aby důvod pro zamítnutí zápisu uvedený v čl. 7 odst. 1 písm. c) nařízení č. 207/2009, který je mimoto absolutní, byl skutečně použit na každé označení, jež může označovat vlastnost výrobků nebo služeb, pro které je ochranná známka zapsána (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 10. března 2011, Agencja Wydawnicza Technopol v. OHIM, C-51/10 P, EU:C:2011:139, bod 61 a citovaná judikatura). Argument žalobkyně je tedy třeba odmítnout jako neopodstatněný.

72 Začtvrté a na posledním místě žalobkyně podle všeho velkému odvolacímu senátu vytýká, že odmítl jako nepřípustný průzkum vypracovaný dne 2. srpna 2019, který vychází z telefonních hovorů uskutečněných v červnu 2019.

73 S ohledem na výklad zejména bodů 137, 138, 157 a 196 napadeného rozhodnutí ve vzájemném spojení je však třeba konstatovat, že velký odvolací senát nezkoumal otázku přípustnosti průzkumu ze dne 2. srpna 2019, nýbrž otázku jeho důkazní hodnoty.

74 I za předpokladu, že by žalobkyně zamýšlela zpochybnit posouzení důkazní hodnoty tohoto průzkumu, stačí uvést, že nevyvozuje žádné konkrétní důsledky uvedeného průzkumu na posouzení popisného charakteru sporné ochranné známky. Jak velký odvolací senát správně uvedl v bodě 157 napadeného rozhodnutí, pouhé dotázání se respondentů, které výrobky se jim vybaví při setkání se spornou ochrannou známkou, v žádném případě nepředstavuje neomylné ani

odpovídající kritérium, které by umožnilo posoudit popisný charakter této ochranné známky, jelikož toto posouzení musí být vždy prováděno s přihlédnutím k výrobkům a službám, na které se uvedená ochranná známka vztahuje (viz judikatura citovaná v bodě 23 výše).

75 S ohledem na vše výše uvedené je třeba první žalobní důvod zamítnout.

Ke druhému žalobnímu důvodu vycházejícímu z porušení čl. 7 odst. 1 písm. b) nařízení č. 207/2009

76 Ve druhém žalobním důvodu žalobkyně, podporovaná INTA, v podstatě uvádí, že odvolací senát porušil čl. 7 odst. 1 písm. b) nařízení č. 207/2009.

77 EUIPO a společnost Icelandic Trademark Holding argumenty žalobkyně a INTA zpochybňují.

78 Vzhledem k tomu, že z čl. 7 odst. 1 nařízení č. 207/2009 vyplývá, že k tomu, aby označení nemohlo být zapsáno jako ochranná známka Evropské unie, stačí, aby se uplatnil jeden z absolutních důvodů pro zamítnutí zápisu, které jsou v tomto ustanovení vyjmenovány, a s ohledem na zamítnutí prvního žalobního důvodu žalobkyně, který se týkal závěru velkého odvolacího senátu, že se čl. 7 odst. 1 písm. c) tohoto nařízení použije na prohlášení neplatnosti sporné ochranné známky pro všechny výrobky a služby, na které se tato ochranná známka vztahuje, není nezbytné zkoumat opodstatněnost druhého žalobního důvodu uplatněného žalobkyní, který vychází z porušení čl. 7 odst. 1 písm. b) uvedeného nařízení.

79 Vzhledem ke všemu výše uvedenému je třeba zamítnout druhý žalobní důvod, a tudíž i žalobu v plném rozsahu.

K nákladům řízení

80 Podle čl. 134 odst. 1 jednacího řádu Tribunálu se účastníku řízení, který neměl úspěch ve věci, uloží náhrada nákladů řízení, pokud to účastník řízení, který měl ve věci úspěch, požadoval.

81 Vzhledem k tomu, že EUIPO a společnost Icelandic Trademark Holding požadovaly náhradu nákladů řízení, jednání se konalo a žalobkyně neměla ve věci úspěch, je důvodné posledně uvedené uložit náhradu nákladů řízení.

82 INTA ponese vlastní náklady řízení v souladu s čl. 138 odst. 3 jednacího řádu.

Z těchto důvodů

TRIBUNÁL (sedmý senát)

rozhodl takto:

1) **Žaloba se zamítá.**

2) **Společnost Iceland Foods Ltd ponese vlastní náklady řízení a nahradí náklady řízení vynaložené Úřadem Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO) a společností Icelandic Trademark Holding ehf.**

3) **International Trademark Association (INTA) ponese vlastní náklady řízení.**

Kowalik-Bańczyk Buttigieg Dimitrakopoulos

Takto vyhlášeno na veřejném zasedání v Lucemburku dne 16. července 2025.

Podpisy